

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010229
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5922010229.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na neverejnom zasadnutí konanom 27. októbra 2022 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal sťažnosť odsúdeného W. V. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1Nt/33/2022 z 5.9.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného W. V. z a m i e t a ako nedôvodnú.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 411 ods. 1 Tr. por. a § 9 ods. 2, ods. 4 písm. c) zákona č. 475/2005 Z.z. návrh odsúdeného W. V. na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odsúdený sťažnosť priamo do zápisnice, ktorú bližšie neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak táto nie je dôvodná.

Krajský súd poznamenáva, že zákon počíta s progresívnym spôsobom výkonu trestu, t.j. ak odsúdený plní program zaobchádzania, môže byť preradený z ústavu s vyšším stupňom stráženia do ústavu s nižším stupňom stráženia.

Podľa správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku bol odsúdený doposiaľ 6x disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Už v minulosti boli u neho opakovane zistené viaceré negatívne poznatky o jeho správaní počas výkonu trestu, čo samotný odsúdený potvrdil aj na verejnom zasadnutí. Odsúdený čiastočne spolupracuje pri plnení stanoveného programu zaobchádzania v bodoch edukácia a aktivity vo voľnom čase. Stanovené ciele programu zaobchádzania v bodoch zaraďovania do práce, vzťahy s vonkajším svetom a iné metódy a postupy zaobchádzania plní. ÚVTOS na záver konštatuje, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, a preto jeho preradenie do ústavu so stredným stupňom stráženia sa odporúča.

Keďže odôvodnenie napadnutého uznesenia je podrobné a zrozumiteľné a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň v celom rozsahu odkazuje.

Krajský súd poznamenáva, že zmena spôsobu výkonu trestu odňatia slobody - preradenie do ústavu so stredným stupňom stráženia, je fakultatívne rozhodnutie súdu, to znamená, že súd má možnosť, no nie

povinnosť o takejto zmene rozhodnúť. Odsúdený splnil podmienku uvedenú v § 9 ods. 4 písm. c) zákona č. 475/2005 Z.z., a to že odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní polovice trestu, ak bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Odsúdený však nesplnil podmienku uvedenú v § 9 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z.z., nakoľko riadne neplnil program zaobchádzania. Odsúdený bol síce 6x disciplinárne odmenený, avšak boli u neho opakovane zistené viaceré negatívne poznatky v jeho správaní počas výkonu trestu, čo sám odsúdený potvrdil na verejnom zasadnutí. Odsúdený bol v minulosti 4x súdne trestaný za obdobnú násilnú trestnú činnosť, v každom prípade nepodmienečne. Opakovane trest odňatia slobody vykonával v II. nápravno-výchovnej skupine (súčasný stredný stupeň stráženia), pričom ani tento stupeň stráženia ho neprevychoval natoľko, aby sa nedopustil ďalšej trestnej činnosti, dôsledkom čoho mu bol uložený výnimočný trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov nepodmienečne v III. nápravno-výchovnej skupine (súčasný maximálny stupeň stráženia).

Krajský súd konštatuje, že odsúdený nesplnil zákonné podmienky na jeho preradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zmenou spôsobu výkonu trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia by nebol u odsúdeného naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život (individuálna prevencia). Odsúdený bol zaradený v rovnakom stupni stráženia opakovane, pričom výkon trestu v tomto stupni u neho nezabezpečil dostatočnú prevýchovu, aby sa naďalej nedopúšťal trestnej činnosti.

Zo zabezpečených dôkazov vyplýva, že odsúdený v najprísnejšom maximálnom stupni stráženia len čiastočne spolupracuje pri plnení stanoveného programu zaobchádzania a stanovené ciele programu zaobchádzania plní len čiastočne a predchádzajúci opakovaný výkon trestu odňatia slobody v nižších stupňoch stráženia u neho dostatočne nesplnil svoj účel a preto ani podľa názoru krajského súdu nemožno u odsúdeného aktuálne očakávať splnenie stanoveného programu zaobchádzania v miernejšom stupni stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje výrok napadnutého uznesenia okresného súdu za zákonný a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a sťažnosť odsúdeného W. V. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.